

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spař měrnny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ěi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa so kóždu sobotu w Smolerjez knihiczišćežerńi w Budyschinje a je tam ja schtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

17. njeđzela po swjatej Trojizny.

Sap. štutki 17, 16—31.

Wawoł w Athenje, w měsće mudrosće. Šchto je čłowjek, to běšče to wulke hudanczko, i kotrymž so mudri sabjerachu a tole psches jene njeschindžechu. Wawoł jim tu prawu mudrosć přěduje. Wón ju nima kam se šebje, ale wón je tu wěrnosć wot teho nawuknył, kiž i njebjes na semju pschindže.

Wěra do Khrysta nam šjewi, šchto je i čłowjekom.

1. Š wotkal je pschischol? Š Božeje ruki.

2. Čzemu je čłowjek na šwěće? Boha pytač a namačacž.

3. Šdže wón dže? Šched Bože šudženje.

1. Šcht. 23—25. Wawoł Athenskim praji: „Ja widžu, so wy we wschěch wězach jara pschibójšy šče.“ Woni niczo njejedžachu wo Bohu; jich pschibohajo — běchu čłowške myšle wo Bohu a tehodla tak hubjene a šhuduške kaž čłowške myšle. Šchi tajkej nještroščnošći pač běchu polni bojosće psched bójštwom. Wo tym šwědži tón wotkal, kiž je šwjeczeny temu njesnajomnemu Bohu. Tež tym Boham chzedža šlužicž, kotrychž njesnaja. Na to šłoži so Wawoł: „Ja pschipowjedam wam teho šameho.“ Šenicžki Bóh je wam njesnajomny — tón jenicžki, jeho dyrbicže šesnacž, wón je šwět šezinił; wschitko, šchtož je, je štutk jeho rukow, plód jeho ducha. Wón njeje myšl a wotwobras čłowjeka, ale čłowjek je jeho myšl a

šnamjo. Nětko je hudanczko wuhudane, i wotkal je čłowjek pschischol: wot Boha.

To je přědowanje, kiž je nam džěnka hiščeje wažne. „Š Božeje ruki!“ Šajke mamy ja to dopokasmo? Šěpsche hacž mudri šwěta ja šwoju mudrosć, my mamy Šesom Khrysta. Wón je wóznny dom a Wótza wohladał a jeho šnamjo, kiž běšče šacžmite, najjašnišcho na šebi nošyl, je kam wo šebi prajił: „Ja šym wot Boha“ a nam do pomjatkta pschinjekł: Wy šlushecže k Bohu, pschetož i jeho ruki wy pschindžecže. Š tym pač je nam tež

2. date, k čzemu je čłowjek na šwěće? Boha pytač a namačacž.

Šcht. 26. 27. Wšchitke druhe nadawki čłowjeka nasad šstupja. Šak čłowjek tónle nadawł šapschimnjuje a dopjelnjuje, to wucžinja jeho hódnošć. Woboje, Boha pytač a namačacž, je našch nadawł, niz pytač šamo, šchtož chžychu niz jeno ja najwjetschi nadawł, ale tež ja najwjetsche šbože čłowjeka wudawacž, pschetož wjetšche šbože by bylo, lačny žórlo pytač, hacž i njeho so napicž.

Šdže móžesch jeho pytač a namačacž? Wawoł praji: Šistorija waš k wobojemu wóžji, pschetož wona šjewi mudru radu Božu, kotruž wón w ludowym žiwjenju šjewi. Tež grichiski lud wón do šwojeje rady wobšamny, ale woni jeho njeošnachu. Šcht. 29. Duž wona jo šama njesamóže, hewał bychu so ludy dyrbjale psches nju k Bohu wóžicž dacž. Šesuf škam prawy pucž pokasuje. Šeho nam Bóh da, niz so by wón Boha namačacž dyrbjal; wón měješche, šchtož my pytač dyrbimy. Duž móže wón

šjemicz, kajke so cžłowſke žiwjenje wopokaže, w kotrymž je Bóh, kotrež je haſle prawe žiwjenje. Wón móže nam prajicz: Pola mje namakaſch ty Boha; ja chzu tebi pomhacž, Boha namakacž. Hdž ty moje dla k Wótzej pſchińdželſch, potom maſch ty je; moje dla wón tebi džeczaze pravo da. Potom by dozpił, ſchtož dyrbiſch, twoje žiwjenje je žiwjenje ſ Bohom, napjelnjene wot jeho mozy. Duž pytajmy a namakajmy Boha pola Jeſuſa — a to cžim bóle, dofelž wěmy

3. Hdže my džemy? Pſched Bože budjenje. Tak praji naſcha wěra. Ahrystuſ je nam wopiſmo woſtajił, kajke dyrbi žiwjenje w Boſy bycz. Někto dyrbimy po nim cžinicž a ſebi wot njeho pomhacž dacž, hacž budže wón ſwět budzić.

Jeho budjenje budže prawe, niečo njebudže ſo pſchewidžecz, ani małe ani wulke. Ludžo bychu rad to budjenje prěli — tola podarmo. Wono wěſcže pſchińdže. Duž džerž ſo k Jeſuſej w pokucze a wěrje. Potutu cžinicž, to rěka cželacž ſe ſwojich hrěchow kaž ſe ſo palazeje kbeže; wěricz rěka — niz něſchto ſa wěrne džeržecz, ale wot Jeſuſa žiwy bycz. Wonej ſdžeržitej w budjenju a wěrne ſčinitej: S Božeje ruki, pſchi Božeje ruzy, do Božeje ruki — to je ſbóžny ſtam.

Samjeń.

Witaj, naſyma!

Dy ſ njebieſ žohnowana,
Na wjeſlach bohata,
Dy ſ plodom wobczěžłana,
K nam witaj, naſyma!

Dy žahle ſłoncžko ſmilich,
Blóđ ſrawich ſ njenahla
A ſ darnej ruku žiwich,
Schtož twój dar potreba.

Dy w ſwojich pruhach mila
Na łukach, ſahrodach,
Szy w ſwojich kwětkach žiwa
Bo horach, po dołach.

Na barbach hiſcže kraſna
A ſ blyhczom debjena
Kaž pſychna družka kwaſna,
Nam witaj, naſyma!

Handrij Zejleř.

Wobraſy ſ pola ſnutſkowneho miſionſtwa wot lěta 1906.

(Po roſprawje krajneho towařtwa ſa ſnutſkowne miſionſtwa w Saſkej 1906.)

9.

Wobſamlnjenje.

W roſprawach towařtwow k wobſamlnjenju ſ wjeřcha ſlicžbowanja pſchińdu. Lute pokajuja, kał ſ towařtвом po ſwonkownym ſteji a tež kał wjele luboſcže k wězy po ſnutſkownym w nim bydli. Krajne towařtwa ſa ſnutſkowne miſionſtwa wo někotrym tykazu powjeda, kotryž je doſtalo, pał wot wyſchnoſcže (tež miniſterſtwa), wot wotkrejnych (mjeńſchich) a měſcžanſkich towařtwow ſa ſnutſkowne miſionſtwa (ſ Draždžan, Lipſka, Chemniſy a Pirny), wot ſobuſtawow, ſ woſadow, pſches wotkaſanje, pſchinoschki a ſberki.

Tež ty, luby cžitarjo, by drje, abo jako dobry ſchecžijan, žyle wěſcže to ſwoje dał, mjenujzy pſchi kolleczje prěnjeho pokutneho dnja. Naſche ſerbiſke woſady maja drje ſ wjeřcha woſebitu luboſcž ſa tule kollektu. 1906 běſche ſo w 7 woſadach pſches 25 hriwnow, w 7 pſches 50 hr. a w tſjoch (wulkich) ſamo pſches 100 hr. w kolleczje w Szerbach nahromadžilo.

Schto chžyli k wobſamlnjenju nuſniſche ſebi prajicz hacž to: Mějmy ſtowařſchenje na ſtutkowanju ſnutſkowneho miſionſtwa! Wjele dobrych ſchecžijanow tu cžini w ſwjaſku, ſchtož by jedyn ſam njemohl. Kał wažne je ſtowařſchenje!

Pſches 700 hr. je ſo wot tak mjenowaných „towařtwow“ tež nawdało. Hiſcže ſłowo wo „towařtwach“, kiž ſnutſkowne miſionſtwa haji. Čži, kiž maja jenu myſl abo jene wotpohladanje, ſo ſtowařſchujaja. Tak ſtawy „módreho ſchiza“ pſchecžimo wopiſtwa, „běleho ſchiza“ (pſchecžimo njepócziwocžiči) ſo huſcžičho ſjednocžuja, ſo poſylnicž a natwaricz; tak nimale we wſchěch ſtronach ſaſkeho kraja (tež w druhich krajach) ſo ſchecžijanſzy a derje ſmyſleni ſhadžuja, ſo bychu towařtwa w ſchecžijanſtwe widomnje a cžujomnje měli, ſpěwali, ſo modlili a ſ Božim ſłowom ſo natwarjeli. Tajkich „towařtwow“, kiž ſo wyſche Božich ſlužbow we wſchědných domach abo ſalach maja, ſo w kraju pſches 200 licži. Swjaſt je ſe ſobu ſwjaſa. Na wjeřſchu ſteji „bratrowſka rada ſa hajenje krajnych zyrkwiniſkich towařtwow (gmejſtrow)“. W minjenym lěcže je „rada“ ſaſo dweju wothladariow jim poſtajiła (jeneho w Lubiju). Wſcho hromadže ſteji někle runje 16 dželaczerjow w jejnej ſlužbje k wothladanju gmejſtrow w Saſkej a narańſkej Thüringſkej. Do „rady“ ſluſcha licžba duchowných a njeduchowných (miſionar Bóhma jako wothladat krajneho towařtwa). Wjeřſch dželanja a žiwjenja towařtwow běſche 1906 hłowna konferenza w Chemniſy, kiž běſche wot wjažy hacž 2000 wopytana. Hłowny pſchednoſchł mějeſche tu profeſor Šhmels ſ Lipſka wo „Jeſuſowej kraſnoſcži“, wot njeduchowných (njewučenyh) mějeſche ewangeliſta Seiž rěcz wo „ſwječenju“. Towařtwa ſo wot zyrkwineje wyſchnoſcže podpjeruja. A wone maja wěſcže ſwoju wažnoſcž w tym, ſo ſtutkujaja ſa ſwječenje cžłowjeka a wuſbėhujaja (kaž je ſo w Chemniſy ſtało) k temu wěru do ſchizowaneho a ſtanjeneho Sbožnika pſches ſwjateho Duha, pſches kotruž na ſtary Hadam we naſ wotemrjecž a Jeſuſowe žiwjenje k mozy a knježenju pſchińcz. Strach leži huſto w tym, ſo wone na paſchonſke cžucže a naſche pohonjowanie wjažy wažnoſcže kladžeja hacž na pucz a móž Božu we ſłowje a duchu. Sich nadawł je, niz ſo na paſchonſke natwarjenje wobmjelowacž, ale ſtutkowacž ſa wobmjelowanje žiwjenja tež domjazeho (ſ mlodžinu, cželedžu), dželacž ſ duſchowpaſtyrjami jako „ſobuměſchnizy Boži“, we woſadže, w zyrkwi a ſ žyla w ſwěcže po puczju, kiž je nam wot Boha a bėha cžaſow pokajany. Runje w cžežkotach ſtutkowanja a bėdženja ſemje a ſwěta ſo hódnocž ſchecžijanſtwa ſjewja. Skaženy a ſty ſwět ma ſo dobycz ſa Wumožnika a jeho kraleſtwa. Selnaj kóždy pſchezo lěpje ſtutkowanje ſnutſkowneho miſionſtwa, dha budže ſo jeho wóczko roſkwětlicž a wutroba roſſchěricž. Nje-wěra je bylna móž naſcheho cžaſa. Tež na jejne wotwobroczenie je ſebi ſnutſkowne miſionſtwa w lěcže 1906 myſliło. Roſwucžowanſki kurſus k ſaſitanju ſchecžijanſkeje wěry a jejneho ſtejniſcžaja a ſtutkowanja (apologetiſki kurſus) je ſo w Barlinje měl. Derje roſwucženi mužojo ſu pſched wjažy dylžli 600 wobdželnikami wo wſchelatiſch jow ſluſchazyh praſchenjach pſchednoſchowali. 26 ſaſkich duchowných je dželbralo a wſchelazy wot tutyh ſu ſo hotowi wuprajili, pſchednoſchki k roſjaſnjenju a k wobaranju ſchecžijanſtwa pſched ludom w kraju mēcž.

Runje w Saſkej je wſchał nadawł k temu cžim dale, cžim bóle roſtł. Sozialdemokratiſki rěcznik Stern kaž wjele pſchednoſchłow wo pſchirodoſpucže jón ſtajeja. A bjeſ woſebiteho pſchihotowanja kaž

bjes darow bo tutón lědy hodži dopjelnicz. Tež krajne konfistorstwo je bo i pschiswolenjom pjenježnych podpjerow i spomnjenemu kurskej w tej myšli wuprajilo.

Sedyn tamnych pschednoschtow je bo měł wo themje: „Safitariska wažność křesćijanskeho skutowanja luboscze“. Haj, najwjetschu wažność sa schitowanje křesćijanstwa ma žiwjenje we wěrje, kotraž je w lubosczi džělawa. To chze snutskowne mifionstwo. Rač daloko wone to samože, je wone se swojimi wustawami a prězowanjom sa wothladanje, sakhowanje abo wutorhjenje wobohich čłowjekow po duschi a po čžele dopokas sa wěčnu wěrnoscž a wykofošč křesćijanstwa. Sa to tež my džělajmy a spěwajmy!

Modlicž bo a dawacž.

Sedyn bur, kotrehož bróžnje běchu se žitom napjelnjene, mějesche to waschnje, bo wschědnje modlicž, so chžyl bo Bóh luby Anjes tež sa potrebnoscze nusutradažnych staracž; tak bórny pač hacž něfajki khudy i njemu pschińdže a wo malicžtosč žita prošesche, by wón wotmolwil, so nicžo wysche nima. Jako běsche bo bur jedyn džet tež sa khudy a wopuschčžentych pomodlił, jeho by i njemu džesche: „Sa šebi pscheju, nano, so bych twoje žito wobšedžik.“

„Schtaha mohł šnadž i nim čžinicž, mój šyno?“

„Sa bych twoju modlitwu wušłyschal“, džěczo wotmolwi. —

My móžemy šwoje modlitwy šami husčžischo wušłyschowacž, džžli to wěriny. Jesuš praji: „Khudy macže wy kóždy čžas pola waš“, a kač wjele šwojich modlitwow móžemy my šwušłyschecž, šmy-li pschego šwólniwi, dobrotu čžinicž!

F.

Stawisna Křystuškoweho čžerpjenja.

(Potracžowanje.)

3.

Pschihotowanje jutrowneho jehnjecža a nobimčeže.

Luf. 22, 7—14; 24—30; Jan. 13, 1—20.

(Mat. 26, 17—20; Marf. 14, 12—17.)

Jutry blisko šu. Běsche Jesuš pšnał,
So je čžas pschischoł, so by i Wótzei wrócžik
W dom šo se šwěta; — kač bē šwojich hajil
S luboscžu tudy,

2. Wobstajnje miły tač jich lubowasche. —
Prěni džet šłódkich je nětk pschischoł šłěbow;
Šehnjo jutrowne ma šo po šakonju
Šarěšacž i nowa.
3. Pětrej a Šanej je wón nadawł šajil:
Pschihotujtaj nam i jědži požadanej
Šehnjo jutrowne! — Wonaj šwólnej džeschtaj:
Šdžeha to žadašch?
4. Džitaj do města! — džesche Jesuš i nimaj,
Čžlowjek, hlaj! šetacž budže w měsčze waju,
Wódnny šaran tón nješe, džitaj sa nim
Nutz, hdžez wón pšindže.
5. Š hospodarkej tam doma rjekitaj: Mišchter
Šebi da prajicž: Šso je čžas mój šblizil,
Džeržecž i pšłami pola tebe jutry
Požadam šebi.
6. Šdže je hóstny dom, hdžez bych jěšč mohł jehnjo
Jutrowne i nimi? — Š wón lubju wamaj

Wulku pokaze, kiž je wudebjena
S rubami rjenje.

7. Šhotujtaj jo tam! — Š taj wucžobnikaj
Pschischedišchi i měštu, kač wón prajil běsche,
Wschitto nam šaschtaj a tam šhotowaschtaj
Jutrowne jehnjo.
8. Jako schtunda džě pschińdže, wón šo šydnj
S pšłami i šlidu. — Šle šwada šbēhny
Nětk šo mjes nimi, kotry byčž najwjetschi
Džeržantj dšrbjal?! —
9. Jako nětk hižom běsche do wutrobny
Šudaškej dač čžert, šo by podal jeho,
Šesuš wjedžishe, šo bē Wóčezž jemu
Dowěrik wschitto,
10. Š so wot Boha běsche pschischoł, i Bohu
Wrócži nětk šo tež, štaže wot wječzerje
Wón a šložiwšchi šwoju draštu šchórzuch
Wopaša šebi.
11. Šalawšchi potom wodu do mjedžeržny
Šapocža pšłam nobi myčž a trjesche
Še se šchórzuchom, i kotrymž wopašantj
Bē jako wotrocžik.
12. Š Šchimanej Pětrej nětko Šesuš pschińdže,
Š i njom' tón džesche: Anježe, dšrbjal nobi
Šy mi moje myčž!? — Šemu na to šrucže
Wotmolwi Šesuš:
13. Šštož ja čžinju čži, to ty nětko njewěsch,
Šhonisch pač potom ty jo. — Duž Pětr džesche:
Nobi nanisdy moje myčž mi, Anježe,
Njedšrbisch ty šam!
14. Šjebudu-li ja tebe myčž, dha nimašch
Šaneho šo mnu dale džěla wjažh!
— Šhutnje wotmolwi jemu miłosčžiwny
Mišchter a pschecžel.
(Pschichodnje dale.)

Ššepjetaj, hracžko!

Šowjedańčko wot Šana Šjele.
(Potracžowanje.)

Dwanacže lět pšdžischo běsche wón hracžik, tórny a štwjerd-
njentj hracžik, šydaty nóz a nóz sa šhartowym šlidom. Šandželškej
šnjene wóčžko, pluwate w šylšach, jeho njehnu, a proštwy štyl-
neje wutrobny šo teho štwjerdnjenza nochžychu jimacž.

Šajšeho šonza to šmėje? Šaschi džědojo prajachu čžasto:

Šeli šo i pokucže naprošhčž njedasch,
Šsameho šebje to do hele pschedasch.

Š te jich pschisłowa i mudreho šhonjenja rěčža. Šotajkim móžemy
šhudacž, i šajkim šonjom to temu šemjanej wuńdže, jeli-šo šo na-
šasacž nochže.

Šohacži běchu, ale šbožowni niz. Šschē čžez pjenježnych ša-
rijadow mějesche woha šemjanta nošhčž. Šschē staroscže šospodar-
škeho žiwjenja běsche wón po něčžim na jeje ramjeni šwalal. Šš
džěčžata bē jimaj Šóhlybnjes dač, štrowe a čžerstwe, pěšne a lube.
Šo najšarsche džěczo bē holicžo dwanacžich lět, i mjenom Šanetta,
po šerbšku Šanka. Šotom běsche Šudita, lět šydom, a šecže džěczo
bē hišhčže na rukach nošhentj šynt.

Ta pobožna macz wuczejche dzjećzata paczerje spëwacz, ale tón sđziwjent nan męjesche; woprjedža hraczkow hęcchi a žorty. Wona bë slutniwa hospoša; wón pak wulke pjenjesh puschczesche s wyškej hru a pschepiwasche s najdróžšim winom.

Starškej dzjećzi jeho ras tak lubosnje proschschtej, so by tola tón wjeczor pola nich a lubeje maczerje doma chyzł wostacz, dofelž bë Szanzny narodny džen. A macz jemu hęcwčateho hynka na ruku sficzi. Wón pak jim potasa khribjet a khwatasche k czakatym hraczkam, do woczow khmurny kaž męrz. Szaniczka splatny, a macz so s woblicžom na scženu wróczi, nječajo dzjećzatom hwojich hylšow dacž widžecz. Młódsche holczo to pytnyjchi, saplakny s hłogom, tak wótije, so mały bratšik tež sapoczja wręschczecz.

Wullich pjenjes spóžera tajfa hjesbóžna hra. To nječraja wo žane krošche; to wo škotki dže. Wón mjelczo mandželskeje nacžini wulkeho dolha, a dofelž jemu nječesche sarunacz móžno, schczipachu jeho lichowaršy židža. Hacž dotal nječë wón hišchče žoniny pjenjes dla haniby pschimal. Tak hłubočo so hišchče sanóril nječë, so nječy psched njeju nęfajke sbytki satracha męł.

Kaž bë jeho w prjedawšich czošach khartaze sbože pytačo, tak jara a hišchče bóle nęsasta nętko so s wopjeczizu na njeho męricž. A czim stajnišcho psched nim częlasche, czim bóle napinasche wón pošlednje mozy, so by je tola sažo hrabnył. Ale to nječpóndže, so by je sapschijal. Šórije so jeho nječnota sa dobyczom pyri, seřšcho dyrbi wón s tórnym a hlepym lojenjom a hrabanjom do traschneho skaženja sajecz.

Dale a bóle bu jemu częžno. Na pošledku wot lichowarjom nucžent, chyzšche wot žony pjenjesh žadacz. Ale ta dzjesche: „Sa twojich hraczkow tež ani pjenježka nimam. Swarnuj to Bóh, so dyrbjala pschidacz, tež to hišchče khartowemu smijej do khlamy smjetacz, schtož je s mojeho boka sa naju dzjećzata. Szyl-li wscho pschchramwł, schtož bëšche twoje; wostacz ma sa dzjećzi, schtož je to moje. S teho czi ani škamaneje scherpatki njedam!“

Nječ tež ju proschschche, nječ tež ji hrožesche, nječ tež so njemdrjesche: wona pschi hwojim wosta. A hacž wón tež s nowa sažo a sažo s nadbęhom pschidžje, wona so nječnu. S hanibu dyrbjesche pschi hębi wušnacž, so je wona dobra rošomna macz, a wón pak nječuschny nječhmany nan. Ale tón dohľad bë, jako by nječnył, bëšche kaž mręjata schtricžka do czorneje czmy.

Hacž runje nęotre wjeczory bjes khartow wosta, bë jemu tola, kaž by rjekl, helške holi a pašy jeho do hraczkow czahnu. Pschi tym bëšche wón pscheczimo žonje a dzjećzom dale a hrošnišchi. A byrnje tež wina njewoptal ani žaneje krjepki, bë tola stajnje a spochi jako byl pjany. Šlaj, pošpochi stejachu myšle na hru.

Šlej, djas bë joh' s woprędka sa małuščł kłpil:

Bóh swarnuj, so nječy joh' žyľeho strapil!

(Pschichodnje dale.)

Wótcžinske sonetty.

(Pofracžowanje.)

B. Schtož nóz wopuschczuje, t ranju postupuje. —

Se-li seřhadžecz wam šlote dyrbi ranje,
Sserbja, ma so njeroda wscha shubicž czmowa,
Luboscz k Sserbowštwu wam sahoricž so nowa,
Rosczęfacž wscho dręmanje a hęcjertne spanje! —

Wufubljeczje, Sserbja, w šerbschczinje so khmanje,
Macžerina ręcž, wera wótzow nječbudž hola
Węž wam, ale do njeje kaž twjerdož' šhowa
Tajczje so! — A dživ so s Boha nowy stanje:

Sažo ranje nowe seřhadža wam s nozy,
Budžeczje-li hęcru napinacz wschę mozy,
So by njeroda a limfoscz rosczękala.

Šdžž tónz w štwórbje Božej czma je nózna wsala,
Džen a hłonz wušlupuje s noma jašnje,

— Tak nam ręcž a wera wótzow bljšchcz so krašnje!
(Pschichodnje ščončenje.)

Wschelake s bliska a s daloka.

— Poboczne Gustav-Albolške towarštwu Lubijskeho wotrješa hwojeczi hwoj lętny hwojedžen na Michala, njedželu 29. septembra, w Bulezach. Sserbska Boža služba sapocznje so popođnju w 2 hodž. a nęmska popođnju w 4 hodž. Na šerbskim hwojedženskim kęmschenju budže knjes sarat Mateł s Barta a na nęmskim knjes sarat Bernhard s Kottmara přędomacz. Szwojedžen je so węšče teho dla na njedželu položil, dofelž je sa ratarjom nušny czaj dla lętuscheho njewobstajneho wjedra. Duž pak tež lubi Sserbja s wokolnosczje, hotujeczje so w prawym czaju na hwojedžen Gustav-Albolškeho towarštwu, so hjšchče hębi wutrobu s lubosczju sahóřili sa naschich bratrow a šotrow w rospróschjenju po tym hłowje: Czimny dobrotu na wschittich ludžoch, najwjazy pak nad tymi, kiž hu naschjeje wery.

— Sakške towarštwu mišionštwu mjes pohanami je hwoju lętuschu rosprawu wudalo wo štkowanju domach a wonkach w Indiškej a Afrizy. Dohodow je mišionštwu męlo 186,000 hr., wot kotrychž je so na hłownu pokladnizu w Lipsku psches 150,000 hr. wotędalo a kotrež hu so wonkach na polu mišionškeho štkowanja mjes pohanami nałožile. K tym 150,000 hřiwnam pschidžje hišchče 78,000 hr., kiž hu so wot dariczelow hnydom do Lipska pošłale. Šollekta na hwojedženju šjoch kralow wunješe 36,000 hr. Šłownemu towarštwu pschisamnje so w Sakškej 103 pobocznych mišionškich towarštwow. Mišionškich hwojedženjom je so 56 hwojeczilo. Šako mišionarojo buchu schtyrjo wnpóšłani a to k. Šhorla Hartmann s Šomberga w Bajerškej, Alfred Šoyer se Štokšeldorfa pola Šubeka, Šeonhard Šlumer s Šida w Šstlandskej a Šartin Šiela s Šošena. Na męsto mišionškeho inspektora, k. dr. Šiedela, kiž bu sa sararja do Šawšy powołany, štupi k. duchowny Šrukšach s Šnsbacha. Wo mišionškim džęle wonkach mjes pohanami so rosprawuje: W Indiškej je so na 39 mišionškich štazijach 309 pohanow wušchczilo. Šicžba dušchow, kiž hu šchescžijenjo, je tam rostla wot 21,500 na 22,000. Šwangeliško-lutherške mišionške šchule wopytowasche 10670 šchulerjom a šchulerkow. Džęlo w Indiškej męjesche so w czichim a męrnym waschnju, mišionarojo pak na to škorža, so męjachu mišionške štazije jara pod šhorosczemi a drohotu czępicž. Wobšamtko je so tež, na pokupu Šalakta w Šadneš Indiškej, hdžęž je nęhđje 475 šchescžijanow, jeneho mišionara pošłacz. Tež mišionštwu w ranškej Afrizy so rosšhlnjuje. Tak mjenowane Šchaggamišionštwu (tak so ludowy šplah mjenuje) ma 10 štazijow. Šicžba šchescžijanow je wot 529 na 765 šrostka. Šohanow je so wušchczilo 156 porno 95 lęto přjedy. W Šambamišionštwje je na 3 štazijach 27. Šschčenizow njeje bylo, ale w tu šhwilu so 6 dorosčenyh Šakamba na šschčenizu pschihotuje. To je rjane hwođčenje wot žnjoweho pola nascheho mišionštwu, kotrež chyzł tón Šnjes kaž hacž dotal mile a bohaczje žohnowacz.

— Šak wjele ma žyla semja wobhđlerjom, je praschenje, na kotrež nam knihi, w Amerizy psched kóřkim wudate, wotmolwjenje dadža. Na žylej semi je 1563 millijonow człowjelow. Wot nich je 558,862,000 šchescžijanow a to 166,066,500 ewangelškich, 272,638,500 romško-katholškich, 120,157,000 grichiško-katholškich. Dale je jich 11,220,000 židow 216,630,000 mnšamedanškich. Š teho widžimy, kajke wulke polo džęlanja ma hišchče mišionštwu na tych wjele pohanach, kiž hišchče w częmnoščzi njewery a pschihwery hwođža.